

Bilag 1

Spørgsmål fra udvalget til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 41:

»Vil ministeren indhente en folkeretlig undersøgelse af, hvorvidt opretholdelsen af ændringsforslaget til retsplejelovens § 730 (om ret til at afvise en valgt forsvarer) er forenelig med den danske stats forpligtelser i henhold til International Konvention om borgerlige og politiske rettigheder, vedtaget af FN's generalforsamling den 16. december 1966 og senere ratificeret af den danske regering?

I konventionens artikel 14, stk. 3, hedder det, at »Enhver skal ved behandling af en anklage mod ham for et strafbart forhold være berettiget til følgende minimumsgarantier i fuld lighed . . . litra d) . . . at forsvare sig personligt eller ved juridisk bistand efter eget valg . . .«.

Svar:

Justitsministeriet finder ikke grundlag for at lade foretage en yderligere undersøgelse af, om lovforslagets § 730, stk. 3, som vedta-

get ved 2. behandling den 25. maj 1978, kan anses for forenelig med den i spørgsmålet nævnte FN-konvention. Ministeriet kan herved i det hele henholde sig til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 29. For så vidt angår den i besvarelsen side 3 under pkt. 141 (v) citerede passus om, at bestemmelsen pålægger en forpligtelse, der ikke har noget modstykke i den europæiske konvention, bemærkes særligt, at denne kommentar vedrører spørgsmålet om *underretning* til sigtede om hans adgang til juridisk bistand, jfr. artikel 14, stk. 3, litra d, andet led, derimod ikke spørgsmålet om, hvorvidt det er foreneligt med konventionen under visse betingelser at afvise en valgt forsvarer, jfr. første led i den nævnte bestemmelse.

Det tilføjes, at der, som det fremgår af besvarelsen af udvalgets spørgsmål 1 (L 134 – bilag 6), også i Norge, Sverige og Vesttyskland, der alle har tiltrådt den omhandlede FN-konvention, findes bestemmelser, hvorefter der under visse betingelser kan ske udelukkelse af en valgt forsvarer.